

กำหนดการแบ่งที่ดินในตำบลโคกโพธิ์หักให้แก่ราษฎร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่การสงวนที่ดินในตำบลโคกโพธิ์หักไว้เป็นที่สำหรับเลี้ยงปศุสัตว์นั้น ไม่มีความจำเป็นต่อไปในเวลานี้ สมควรจะใช้ที่ดินซึ่งกล่าวนี้เพื่อการเพาะปลูก เป็นการบำรุงกสิกรรมส่งเสริมชวานาผู้มีกำลังน้อยให้มีอุตสาหกรรมตั้งตนเป็นหลักแหล่งในที่ดิน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

และโดยที่วิธีอันสะดวกที่สุดซึ่งจะให้พระราชประสงค์นี้ถึงซึ่งความสำเร็จได้ ก็คือจัดแบ่งที่ดินดังกล่าวมาข้างต้นนั้นให้แก่ราษฎรผู้สามารถทำการเพาะปลูกได้เอง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศพระราชกฤษฎีกาไว้ ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้ให้เรียกว่า พระราชกฤษฎีกากำหนดการแบ่งที่ดินในตำบลโคกโพธิ์หักให้แก่ราษฎร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒^๑ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้ตั้งแต่วันที่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ประกาศให้ที่ตำบลโคกโพธิ์หักเป็นที่สำหรับเลี้ยงและผสมโค ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ร.ศ. ๑๒๓ นั้นให้ยกเลิกโดยพระราชกฤษฎีกานี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ที่ดินซึ่งสงวนไว้ในตำบลโคกโพธิ์หักนั้น ให้แบ่งให้แก่บุคคลผู้ขอ ตามที่ข้าหลวงพิเศษซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้งโดยพระราชกฤษฎีกานี้จะเห็นสมควร แต่ในการแบ่งที่ดินนั้นให้ข้าหลวงพิเศษแบ่งให้เฉพาะแก่ผู้ขอซึ่งสามารถและรับจะทำการเพาะปลูกเองในที่ดินนั้น แต่ในครัวหนึ่งจำนวนที่ดินซึ่งจะแบ่งให้กันไม่เกิน ๕๐ ไร่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕ ให้ผู้ขอยื่นเรื่องราวขอแบ่งที่ดินต่อข้าหลวงพิเศษ ในเรื่องราวนั้นต้องระบุชื่อ สำนักที่อยู่ จำนวนคนในครอบครัว และถ้ามีที่ดินของตนทำการเพาะปลูกอยู่แล้วเท่าใด ก็ให้แสดงจำนวนเนื้อที่มาด้วย เมื่อข้าหลวงพิเศษได้ไต่สวนข้อความที่กล่าวไว้ในเรื่องราวนั้นแล้ว เห็นว่าเป็นผู้ที่มีกำลังสมควรจะได้รับแบ่งที่ดินไปทำการเพาะปลูกตามความมุ่งหมายของพระราชกฤษฎีกานี้ ก็ให้กำหนดเนื้อที่ให้พอสมควร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖ การจัดแบ่งที่ดินนั้น ถ้าได้มีผู้เข้ามาตั้งอยู่แล้วโดยละเมิดต่อประกาศปี ร.ศ. ๑๒๓ ท่านว่ามิต้องคำนึงถึงการที่ได้เข้ามาตั้งอยู่ก่อนนั้น แต่ถ้าผู้ที่ได้เข้ามาตั้งอยู่แล้วแสดงให้เห็น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๔/หน้า ๒๙๔/๒๒ มกราคม ๒๔๗๐

เป็นที่พอใจข้าหลวงพิเศษว่า สามารถทำการเพาะปลูกในที่ดินนั้นได้ไซ้ ท่านว่าข้อที่ได้เข้ามาตั้งอยู่
โดยละเมียดนั้นไม่เป็นเหตุตัดสิทธิที่จะได้แบ่งรับที่ดิน

มาตรา ๗ ที่ดินที่ได้จัดแบ่งให้แก่ราษฎรตามพระราชกฤษฎีกานี้ ท่านว่าภายในสาม
ปีนับแต่ได้รับการแบ่งนั้น ห้ามมิให้โอนให้แก่ผู้อื่นในทางใด ๆ นอกจากในทางสืบทอดหรือในทาง
พินัยกรรม

มาตรา ๘ ให้ข้าราชการผู้มีนามต่อไปนี้เป็นข้าหลวงพิเศษตามพระราชกฤษฎีกานี้
คือ

- (๑) มหาอำมาตย์ตรี พระยาสุรเกษตรไศภน อธิบดีกรมทะเบียนที่ดิน
- (๒) อำมาตย์เอก พระยาราชเสนา เจ้ากรมการปกครอง
- (๓) อำมาตย์เอก พระยาวิภาควถล เจ้ากรมรังวัดที่ดิน

มาตรา ๙ ให้ข้าหลวงพิเศษมีอำนาจและหน้าที่ดังจะกล่าวต่อไปนี้ คือ

- (๑) รับเรื่องราวขอแบ่งที่ดินในมาตรา ๔
- (๒) หมายเรียกผู้ยื่นเรื่องราวและผู้อื่นมาเป็นพยานเพื่อสอบข้อความที่กล่าวใน

เรื่องราว เพื่อให้ข้าหลวงพิเศษเห็นเป็นที่พอใจว่า ผู้ยื่นสามารถทำการเพาะปลูกในที่ดินได้ และเพื่อให้
การในข้ออื่น ๆ อันจะยังให้การจัดแบ่งที่ดินนั้นเป็นไปโดยยุติธรรมภายในความมุ่งหมายแห่งพระราช
กฤษฎีกานี้

ในการใช้อำนาจและปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวมานี้ ท่านให้ใช้กฎหมายลักษณะวิธี
พิจารณาความแพ่งและกฎหมายลักษณะพยานบังคับโดยอนุโลม

คำจัดสินแบ่งที่ดินตามพระราชกฤษฎีกานี้ ท่านว่าให้ใช้ได้ต่อเมื่อข้าหลวงพิเศษ
เห็นชอบพร้อมกันและลงชื่อทั้งสามนาย

ประกาศมา ณ วันที่ ๑๘ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๐ เป็นปีที่ ๓ ในราชการ
ปัจจุบัน

ศิริวัชร/จัดทำ

๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐